

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

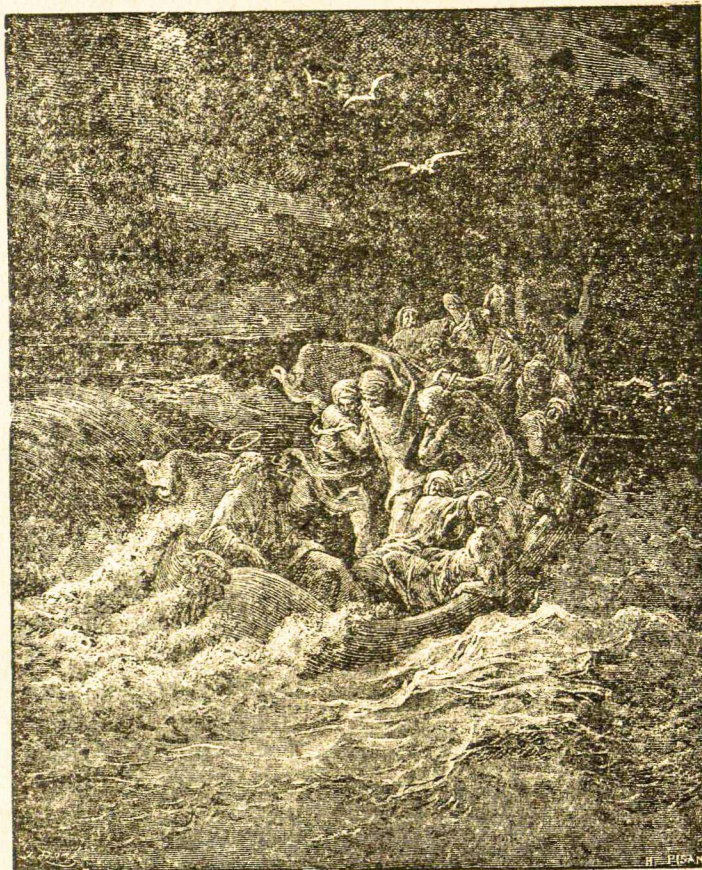
No. 4. Mt. XIX.

Sausio-Jan. 28, 1939

Pres. of the
respublikine
biblioteca

IV SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ

LEKCIJA

Rom. 13, 8—10.

BROLIAI: Niekam nieko kita nebūkite mskolingi, kaip tik kad kits kitą mylėtumėte; nes kas artimą myli, tas įvykino įstatymą. Nes įsakymai: Nesvetimoteriauk, neužmušk, nevogk, neliūdyk melagingai, negeisk ir kiekvienas kitas įsakymas yra apimamas šiuo pasakymu: Mylėk savo artimą kaip pats save. Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi, įstatymo įvykinimas yra meilė.

EVANGELIJA

Mat. 8, 23—27.

ANUO metu: Jėzus įžengė į laivelį, ir jo mokytiniai sekė jį. Bet štai, jūroje pakilo taip didelė audra, kad laivelis buvo bangų apipiltas; jis gi miegojo. Jo mokytiniai priėjo prie jo ir pažadino jį sakydami: Viešpatie, gelbėk mus, žūname. Jėzus jiems tarė: Kodėl esate bailūs jūs, žmonės menko tikėjimo? Po to atsikėlęs jis davė paliejimą vėjams ir jūrai, ir pasidarė didelė tyła. Žmonės gi stebėjosi ir sakė: Kas gi jisai yra, kad vėjai ir jūra jo klauso?

Kada Priėjau Prie Dievo Altoriaus

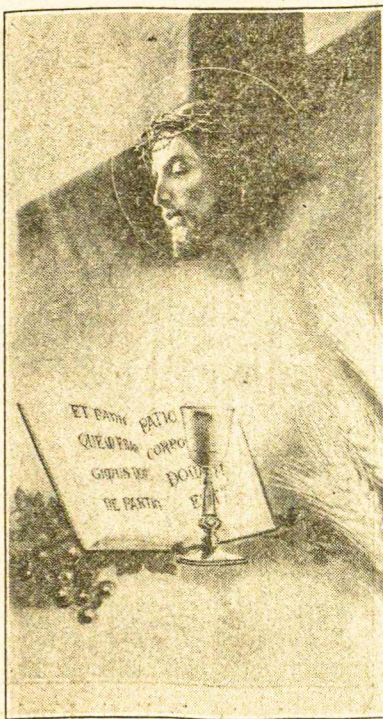
KAIP sapnas prabėgo saulėtoji vasara... Kiek daug prisiminimų ji nusinešė su savimi...

Buvo tai prieš septynis metus, kada aš atsisveikinau su verkiančia mamyte... Tuomet palikau triukšmingas pasaulio gatves, išpuoštus namo kambarius, draugus - gimines.

Paviliojo mane Nekaltai Pradėtos Švč. Panelės Marijos vėliava, atgailos gyvenimas. Pasukau gyvenimą į tą link siekti krikščioniškosios tobulybės. Tą gyvenimą pamilau.

Septyni metai tylaus vienuoliško gyvenimo tarp storiųjų vienuolyno mūrų... Čia dvelkia šventumas, dieviškumas... Tylūs vienuolyno koridoriai ir mažosios kambarių celės kiekvienam žmogui priemeną susikaupimą. Čia augau, brendau — kūnu, protu, dvasia... Daug malonių ir nemalonių dienų prabėgo... Daug gražių prisiminimų, pergyvenimų suole ir nusinešė laikas su savimi... Deja, tas praėjęs laikas nebegrįš niekadoms...

Čia vienuolyno vienatvėje, šventos atminties ark. Jurgio Matulevičiaus mokykloje su kitais tų pačių idealų brolių rengėmės gyvenimui, kuris yra toks klatingas. Klausėmės mūsų vyresniųjų ir dvasios tėvų bei profesorių kalbos. Jie mumų aiškino, papasakodavo apie amžinąsias Dievo tiesas; skiepydavo į mūsų jaunas širdis Dievo ir artimo meilę... Daug kartų kalbėdavo ir į mūsų sielas diegdavo vienuoliško gyvenimo dorybės perlus: neturtą, paklusnumą ir skaitybę. Dažnai girdėdavome iš šventos atminties Jurgio Matulevičiaus užrašų pamokinius: "Mūsų šūkis teesie: visame Dievo ieškoti, viską didesnei Dievo garbei daryti, į viską įnešti Dievo dvasios ir viską ja persunkti. Mūsų uždavinys: tobulintis ir tobulinti."

Kiek daug buvo su mumis Nekaltai Pradėtos Švč. Panelės Marijos sekėjų. Jiems nepatiko Šventojo dalia — ir jie vėl grįžo atgal į pasaulį.

Taip. Septyni metai askestinio ir sunkaus protinio darbo vienuolyno tyloje prabėgo... **Ora et labora** — "melskis ir dirbk" kiekvieno vienuolio lūpose skamba anksti rytą ir vėlai vakare.

Pagaliau atėjo džiaugsmo diena mano gyvenime, kada jaunystės idealas turėjo išsipildyti, svajonės pasibaigti ir žiedas prasiskleisti...

Tai buvo dar neseniai — tik užvakar, kada pirmą kartą žengiau prie Dievo altoriaus, kuris linksmina mano jaunystę...

"Kuo atlyginsiu Viešpačiui už viską, ką Jis man yra suteikęs? Štai, ateinu daryti Ta-

vo, o Dieve, valios — visa atnaujinti Kristuje didesnei Dievo garbei".

Tai buvo pirmosios mano šv. Mišios, paaukotos Aukščiausiam Dievui, nemirtingajam ir neregimajam amžių Valdovui. Ir visa tai įvyko Kunigystės šventinimo dienoje, ištarus konsekracijos žodžius: "Tai yra mano Kūnas... Tai yra mano Kraujas"...

Šv. Mišių Auka pasibaigė. Buvau įšventintas kunigu. Mano jaunystės idealas išsipildė, ir ilgėsis žiedas išsiskleidė.

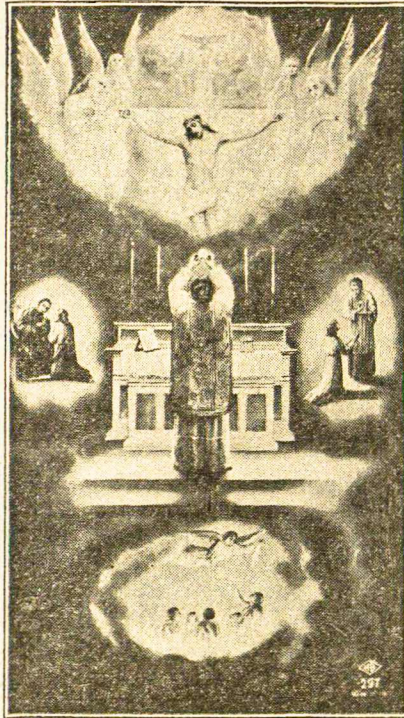
Septyni sunkaus darbo ir maldos metai lydėjo mano jaunystę vienuolyno gyvenime... Mano norai ir troškimai kaip pavasario žiedas pražydėjo.

Ir dar praeis keli metai Kristaus vynuogyne, gal septyni — būsiu pavargęs... Daug bus nuėję keliu, iš kurio daugiau nebegrįstama... Ir aš einu keliu...

Apie Kunigystės Sakramentą

“Melskite, kad kar-
tais kitiems apsakinė-
damas Evangeliją,
pats netapčiau atmes-
tas.”

(1 Kor. 9, 27)

“Kas gi aš esu Vie-
špatie, kad mane at-
vedei iki šiai vie-
tai.”

VISI esame susijdomavę šventinimais į kunigus šešių TT. Marijonų Seminarijos auklėtinių. Visi esame susijaudinę šventinimo apeigomis, kurie įvyko sausio 22., TT. Marijonų Seminarijos koplyčioje, Hinsdale, Ill. Pirmu sykiu Amerikos lietuvių istorijoje būrelis lietuvių klierikų šventinami į kunigus savoje pastogėje.

Tūkstančiai lietuvių savo aukomis prisidėjo prie pastatymo minėtos TT. Marijonų Seminarijos rūmų ir seminarijos koplyčios. Šia proga visi aukotojai ir TT. Marijonų Įstaigų Rėmėjai teisėtai ir užtarnautai gali jaustis esą dalininkai šito visuotino džiaugsmo.

Šia tai proga tinka plačiau pakalbėti ir apie Kunigystės Sakramentą.

Kristus, įsteigdamas savo Bažnyčią ant žemės, nustatė jai pagrindus ir tvarką, pažadėjo jai neklaidingumą ir sykiu pažadėjo su ja būti iki pasaulio pabaigos.

Kristus įsteigė sakramentus, per kuriuos pelnijamės Dievo malonių. Reikėjo gi ką nors įgalioti tuos sakramentus žmonėms da-

linti. Kunigai ir palikti tam, kad Kristaus įsteigtus sakramentus dalintų žmonėms.

Kristus paliko mokslą. Reikėjo gi, kad kas nors tą Jo mokslą žmonėms apsakinėtų. Tą daryti yra įgalioti kunigai.

Kristus paliko šv. Mišias — nekruvinąją auką. Reikėjo gi, kad kas nors tą auką atnašautų Dangiškajam Tėvui. Tą atlikinėti yra įgalioti kunigai.

Tai va, kunigystės tikslas ir kunigystės uždaviniai.

Aukų atnašavimas Senajame Įstatyme

Kaip žinome, ir prieš Kristų neapsieita be aukų atnašavimo. Nuo Adomo iki Mozės aukas atnašaudavo šeimos galva.

Kai Mozė išvedė žydus iš Egipto žemės, tai Dievas apreiškė, kad iš visų Izraėliaus giminių Levio giminė išskiriama tarnauti šventovėje. Aaronas tapo vyriausiuoju kunigu, o jo du sūnūs — paprasti kunigai.

Taip tai buvo įkurta teisinga Senojo Įstatymo kunigija.

Išganytojui atėjus į šį pasaulį, viskas kitaip turėjo ant žemės stotis. Senojo Įstaty-

mo kruvinos aukos turėjo liautis, o jų vieton prasidėti nekruvinos aukos atnašavimas. Tad reikėjo naujo parėdymo.

Pirmaisiais Naujojo Įstatymo kunigais buvo Kristaus išrinktieji apaštalai. O šių laikų kunigai tęsia apaštalią darbą.

Kristus pasakė apaštalams: "Ne jūs mane išrinkote, bet aš jus išsirinkau ir paskyriau jus, kad eitumėte, neštumėte vaisių ir jūsų vaisius pasiliktu" (Jon. 15, 16).

Tai va, iš kur kunigas semia sau galybės ir iš kur turi įgaliojimą. Kunigo galybė ir įgaliojimas pareina iš dangaus per Kristų, per apaštalus; apaštalai perleido savo įpėdiniams ir taip kunigystės galia atėjo iki šių dienų. Ji bus perduodama toliau ir taip eis iki pasaulio pabaigos. Jei kunigystė nėra iš apaštalių, tai ji nėra tikra ir negalioja. Atskalūnai ir krevatikiai gali parodauti savo kunigyste, bet ji nėra tikra.

Kristaus išrinktieji apaštalai turėjo kunigystės pilnybę, tai yra jie ne vien galėjo eiti kunigo pareigas, o jie galėjo taipgi ir į kunigus išventinti. Reiškia apaštalai buvo kartu ir vyskupai. Reiškia ir vyskupo galia yra perduodama nuo apaštalių. Ir tik vyskupai teturi galią teikti kunigiškus šventinimus.

Vyskupas, jaunikaitį šventindamas į kunigus, taria: "Imkie galią aukoti auką Bažnyčioje už gyvus ir numirusius, vardan Tėvo ir Sūnaus ir Šv. Dvasios". Kitas pagrindinis šventinimo dalykas yra tai rankų uždėjimas ir įrankių įteikimas.

Šiaip jau šventinimo ceremonijos yra ilgos ir išpūdingos, bet minėtų žodžių ištarimas ir rankų uždėjimas ir įrankių įteikimas yra pagrindiniai dalykai.

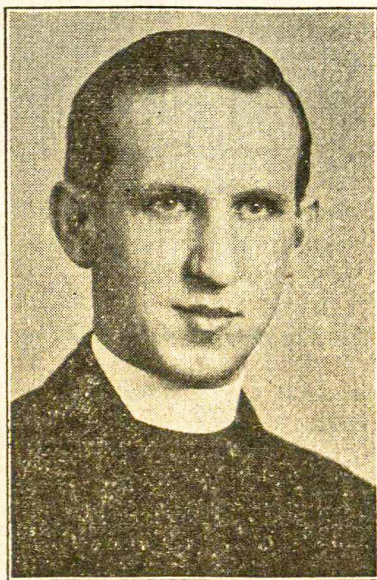
Kada žmogus priima kitus sakramentus, tai nauda iš jų eina jų priėmėjui. Moterystės sakramentas jau rišasi su visuomenės ir valstybės reikalais. Kunigystės sakramentas liečia ne vien išventinamąjį asmenį, o ir visuomenę ir valstybę. Šv. Povilas apaštalas pareiškė: "Tegu žmonės žiūri į mus, kaip į Kristaus tarnus ir į Dievo paslapčių teikėjus".

Kunigystės sakramentą priimantieji gauna ir Dievo malonę ir taipgi galią, reikalingą Dievo tarnų tarnams, kad savo pareigas galėtų atsakančiai eiti.

Dabar, kada pasauly visokių klaidatikysčių yra daugiau, negu bet kada praeity, svarbu įsidėmėti, kad tik ta kunigystė gali veikti Bažnyčioje, kuri iš Kristaus per apaštalus yra gavusi savo įgaliojimus. Apaštalai skyrė savo įpėdinius. Jų įpėdiniai žiūri, kam turi perleisti savo įgaliojimus.

Šia tai proga dvigubai galime džiaugtis: galime džiaugtis susilaukę šešių Dievo vyuoogyne darbininkų ir galime džiaugtis, kad tie darbininkai stos savo darban su teisingais įgaliojimais, įgaliojimais, kurie tęsiasi nuo apaštalių laikų.

KUNIGAS JUOZAS DAMBRAUSKAS, MIC.

Kunigas Juozas Dambrauskas, M. I. C., sūnus Juozo ir Emilijos gimęs lapkričio 15 d. 1913 metais Elizabeth, New Jersey. Išėjęs parapijinę Šv. Petro ir Povilo mokyklą, Juozukas mokslus tęsti išvyko pas Tėvus Marijonus, Hinsdale, Ill. Čia besimokinant, išsivystė ir sustiprėjo Juozo

karštas noras tapti kunigu. Laikui bėgant, Juozas nutarė tapti ir vienuoliu. Todėl jau 1929 metais stoja Tėvų Marijonų naujokynan ir sekančiais metais padarė pirmuosius vienuoliškus įžadus. Tolimesnėms studijoms išvyko Marianopolio Kolegijon, Thompson, Conn. Iš ten persikėlė Tėvų Marijonų (1934 metais atidaryton) seminarijon, Hinsdale, Ill. kur baigė teologijos mokslus ir šiais metais išventintas į kunigus.

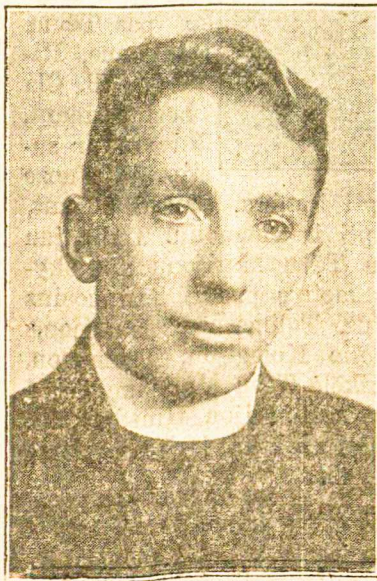
Kunigui Juozui visą laiką gerai sekėsi mokslas. Tik savo tikslą atsiekti dviem tarpais sutrukdė ir sudrumstė jojo gyvenime du skaudūs įvykiai: viena neilgai po kito,

pasimirė jo tėveliai. Tai, žinoma, jaunam Juozui buvo skaudžios valandos, tačiau tai nepakirto jo kilnaus pasiryžimo; didesniu uolumu ir stropumu žengė pasirinktan tikslan. Tėvų meilę ir vietą Juozui papildė jo mylimi broliai ir sesutė ir brangūs užjaučią prieteliai, kurių jis nemažai ir turi. Nuosirdžiu globėju metų bėgyje pasirodė kunigo Juozo tėviškės klebonas kunigas Jonas Simonaitis.

Kunigas Juozas palankaus, mandagaus būdo; mokėjęs su visais susidraugauti. Neblogai jis valdo ir plunksną; nemažai parašęs "Laivui", "Draugui", "Darbininkui", "Studentų Žodžiui" ir kitur. Aktyviai dalyvaus bendrame gyvenime; užėmęs svarbias vietas draugijose, daug kuo prisidėjęs vis daugiau pajvairinti, pagerinti ir palinksmininti studentų kasdienį gyvenimą.

Aišku, kunigo Juozo laime dalinasi jo brangūs broliai ir mylimoji sesutė, giminės, prieteliai, pažįstami. Džiaugiasi ir Šv. Petro ir Povilo lietuvių parapija, Elizabeth, N. J., susilaukusi pirmojo savo kunigo. Kunigas Juozas Dambrauskas, M. I. C., Šv. Petro ir Povilo parapijoje, Elizabeth, laikys savo primicijas sausio 29 d., 1939.

KUNIGAS JONAS KAMANDULIS, MIC.

Kunigas Jonas Kamandulis gimė gegužės 16 d., 1912 m., Stoughton, Mass. Vėliau kunigo Jono tėvai persikėlė iš šio miestelio ir apsigyveno Montello, Mass. Baigė čia pradinę mokyklą. Nuo pat jaunų savo metų jau linko Dievo tarnyston, eidamas ministranto pareigas parapijos bažnyčioje.

Misijos yra apsiū ir ypatingų malonių

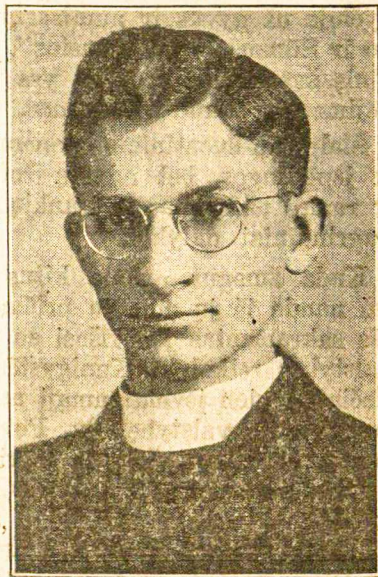
laikotarpis. Kaip tik kunigo Jono pašaukimas misijų metu realizavosi. Nujautęs pašaukimo malonę jis paliko pasaulį ir jo džiaugsmus ir išvyko rugsėjo 1927 m. į Tėvų Marijonų vienuolyną Hinsdale, Ill. Čia baigė aukštesnės mokyklos skyrius. Tėvams Marijonams įsteigus kolegiją Thompson, Conn., jis išvyko ten baigti savo kolegijos mokslą. 1932 m. liepos 16 d., sudėjo savo amžinus įžadus. Tėvams Marijonams 1934 m. įsteigus kunigams ruošti aukštesnę seminariją, Marian Hills Seminary, Hinsdale, Ill., kun. Jonas grįžo į senas žinomas ir mylimas aplinkas. Atsidėjusiai per keturis metus pasidavė teologiškam Bažnyčios mokslui, ir štai pasirengęs savo kilnų pašaukimą galutinai realizuoti.

Tėvelyje Kamandulyje atsispindi maloni ir patraukli asmenybė. Jame glūdi neišsamus energijos šaltinis. Iš prigimties linksmos nuotikos ir galys prisitaikinti prie reikiamų aplinkybių. Linkęs prie misijonieriško darbo ir ketinąs ateity jį gyvai realizuoti.

Savo primicijas turės savo tėviškėje, šv. Roko lietuvių bažnyčioje, kur klebonauja, kun. Jonas Švagždis, sausio 29 d., Geriausio pasisekimo ir Dievo palaimos.

KUNIGAS MYKOLAS JODKA, M. I. C.

Kunigas Mykolas Tamas Jodka, M. I. C., sūnus Niko demo ir Elenos Jodkų, gimė gruodžio 8 d. 1913 metais Lawrence, Massachusetts. Kilo jis iš pavyzdingos katalikų šeimos. Giliai tikinti ir dievobaiming tėvai išaugino ir gražiai išauklėjo vaikus, ir leido į katalikišką mokyklas. Mikui teko pradinę mokyklą išėiti vo-

klas. Mikui teko pradinę mokyklą išėiti vo-

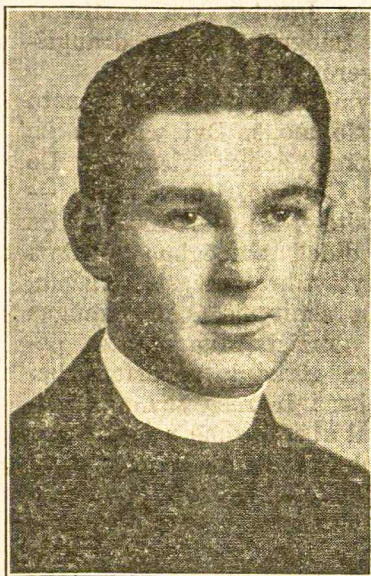
kiečių parapijoje, kadangi jo tėviškėje tada nebuvo lietuvių parapijinės mokyklos. Tačiau, nežiūrint to, jis iš pat jaunų dienų persiėmė ir paveldėjo savo brangių tėvelių lietuviškąją dvasią. Nujausdamas palinkimą į kunigų luomą, tam tikslui tęsti mokslus išvyko pas Tėvus Marijonus, Hinsdale, Ill. ir įstojo aukštesnėn mokyklon, kurią Marijonai buvo ką tik prieš kelis metus atidarę. Jaunuolis čia besimokydamas pergyveno nemažai vienuoliškos dvasios ir pats po kurio laiko pasiryžo pasirinkti vienuolišką gyvenimą. 1929 m. stoja Tėvų Marijonų naujokynan; 1930 m. sudeda pirmus vienuoliškus apžadus. 1931 m. Tėvai Marijonai perkelia savo aukštesnę mokyklą į Thompson, Conn., kur sykiu su kitais besimokinančiais išvyksta ir jis. Thompsone Mykolas pereina kolegijos ir filosofijos kurso dalį. 1934 grįžta Hinsdale, Illinois, kur tais metais atidaro Marijonai savą kunigų seminariją, kur iki šiol Mykolas tęsė savo teologiską mokslą, ir galutinai pasiekė savo tikslą — kunigybę su pagyrimais.

Kunigui Mykolui Dievulis gabumų nepašykštėjo; o ir tais gabumais kuo geriausia ir pasinaudojo. Jam visad gerai sekėsi mokslas, ypač kalbos. Jis laikui bėgant prisirinkęs naudingų žinių išdą, taip, kad visad galima pas jį sužinoti svarbesnių reikalingų žinių ar informacijų. Daug pasidarbavęs ir draugijose. ypač daug energijos pašventęs Misijų reikalams. Kunigo Mykolo specialybė — knygų ir sąskaitų vedimas. Čia jis yra išvystęs, savo iniciatyva, savotišką sistemą. Visuose savo užsiėmimuose reiškiasi iš įvairios srities dažnai rašė laikraščiams.

Minėtos ir kitos kunigo Mykolo ypatybės bei gabumai užtikrina jam pasisekimo kur tik teks darbuotis. To jam meldžia jo mydailutėlis švarumas, tvarka ir sąžiningumas. Ili tėveliai, broliai, giminės, pažįstami.

Kunigas Mykolas Jodka, M. I. C. savo primicijas laikys š. m. sausio 29, Šv. Pranciškaus bažnyčioje, Lawrence, Mass., kur klebonu yra žymus Amerikos lietuvių vadas — kun. Pranciškus Juras.

KUNIGAS ANTANAS IGNOTAS, M. I. C.

Gimė birželio 13 dieną, 1911 metais, Waterbury, Conn. Jo tėveliai, Izidorius ir Elena neseniai minėję keturiasdešimties metų sutuoktvių jubiliejų, abu dar gyvi ir nuoširdžiai džiaugiasi taip didele laime, pamatyti savo sūnų Antaną, stovintį prie Dievo Altoriaus ir atnašaujantį Ne-

kruvinąją Mišių Auką.

Kunigas Antanas pradinį mokslą yra išėjęs parapijinėj mokykloje gimtiniame mieste. Ten pat ir High School mokslus. Po to pradėjo galvoti į kur pakreipti savo gyvenimo žingsnius. Jautė savo širdyje kvietimą į kunigus. Tad, atsisveikinęs su tėveliais ir brangiaisiais draugais, Antanas įstojo į Tėvų Marijonų vedamą Marian Hills Kolegiją. Mokslas Antanui sekėsi gerai. Filosofijos mokslą, vienus metus kunigas Ignotas yra ėjęs garsioje seminarijoje, Seminaire de Philosophie, Montrealyje, Kanadoje.

Vieniems metams, reikalo verčiami, vyresnieji pertraukė Antanui mokslą ir paskyrė jį į Marianapolio Kolegijos mokytojų personalą, dėstė seną, sunkią graikų kalbą ir taipgi šiandieninę prancūzų kalbą.

1935 metų rudenį, kunigas Ignotas įstojo į Marijonų Seminariją, Hinsdale, Illinois, baigti teologijos mokslus. Antanui mokslas ir čia, kaip visur kitur, sekėsi gerai ir be didelio vargo. Ir taip po ilgo darbo ir rūpestingo ruošimosi, Antanas kartu su kitais penkiais laimingais savo draugais vienuoliais, šių metų sausio 22 dieną, J. E. Vyskupo Wm. D. O'Brien, D. D. yra išventinamas į kunigus. Savo pirmas iškilmingas Mišias atnašaus savo gimtinėje, Waterbury,

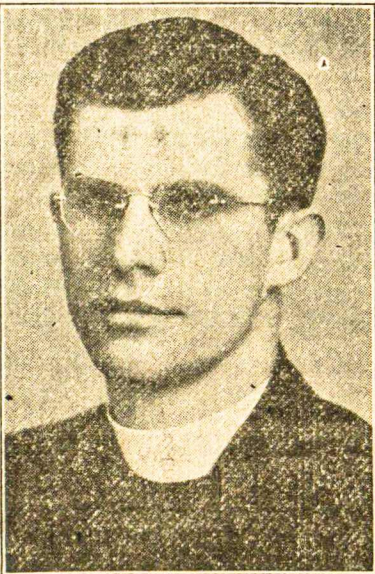
Conn., sausio 29 dieną, Šv. Juozapo parapijoje.

Kunigas Antanas Ignotas yra vertingas ir daug žadantis žmogus. Jis yra draugiškas, malonus ir geros širdies.

Kita graži ir žymi kunigo Antano Ignoto ypatybė yra mokslo meilė. Dvi vasaras jis yra praleidęs mokslo suole: vieną — De Paul Universitete, Chicago, Ill., o antrą — Marquette Universitete, Milwaukee, Wis. Be to dar jis turi didelį pamėgimą skaityti knygas. Jis skaityti tikrai mėgsta. Tačiau, šalia kitų veikalų skaitymo, pats kunigas Antanas pajėgia gražiai savo mintis pareikšti; jis ne vien gėrisi kitų raštais, bet ir pats ima plunksną ir rašo savo kūrinius. Pastabesni gal atsiminsime nekartą matę jo gražių veikalų ne tik mūsų lietuviškoje perijodinėje spaudoje, bet net ir angliškoje. Nuolat lavindamasis, ateityje kunigas Antanas tikrai taps mums dar brangesniu asmeniu.

KUNIGAS PETRAS ČINIKAS, M. I. C.

Kunigas Petras Povilas Činikas, M. I. C. sūnus Jono ir Antaninos Činikų, gimė 1912 m. sausio 6 d., Chicago, Illinois. Kilo iš pavyzdingos katalikiškos šeimos. Patys tėvai būdami dievobaimingi, steigėsi ir vaikus panašiai auklėti. Pradinę mokyklą jaunam Petrukui teko išeiti airių pa-

rapijoje, kadangi tais laikais Šv. Juozapo lietuvių parapija neturėjusi savos parapijinės mokyklos. Jausdamas iš mažens patraukimą į kunigystės luomą, todėl baigęs pradinę mokyklą, mokslus tęsė toliau. Aukštėsius mokslus užbaigė 1932 m. Čikagos arkivyskupijos ruošiamojoje Quigley seminarijoje. Laikui bėgant Petras pamėgo vienuo-

linį gyvenimą, todėl įstojo į Tėvų Marijonų vienuoliją. Atlikęs vieno meto naujokyną, 1933 m. sudėjo pirmuosius vienuoliškus įžadus. Tolimesnes studijas tęsė Marianapolio Kolegijoje (Thompson, Conn.) ir Tėvų Marijonų Seminarijoje, Hinsdale, Illinois.

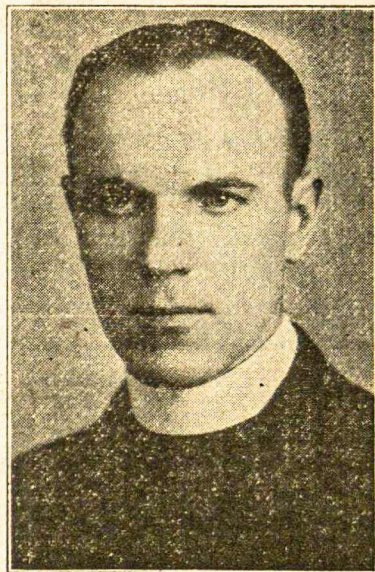
Kunigas Petras, nusistatęs tikslą, griežtai jo visą laiką siekė; karštai pamylęs buvo knygas, įvairiais klausimais yra apščiau apsiskaitęs. Pasirodęs ir nemenkas literatas.

Kunigas Petras yra nuoširdžios, atviros asmenybės, visada pasiruošęs kitiems padėti. Pasirodęs savo sumanymais įvairiuose keblumuose, patiekęs reikale gražių praktiškų pasiūlymų. Neabejojame, jog jo teigiami privatumai ir ypatybės daug kuo padės kun. Petruui sėkmingai darbuotis bet kurioj srityje jis nebūtų paskirtas.

Kunigo Petro išišventinimo proga džiaugiasi jo tėvelis (motina mirusi 1922 m.), brolis, sesutė, giminės ir prieteliai. Nemaža garbė ir So. Chicago Šv. Juozapo parapijai, nes kunigas Petras yra pirmas vienuolis-kunigas iš tos parapijos.

KUNIGAS PETRAS BARAUSKAS, M. I. C.

Kunigas Petras Edvardas Barauskas, M. I. C., sūnus Antano ir Marijonos Barauskų, kilęs iš Šv. Trejybės parapijos, Newark, New Jersey. Baigęs pradinę mokyklą, Petras stojo į garsią Seton Hall įstaigą (Newark), kurioj jis perėjo aukštesnę mokyklą (high school) ir kolegiją. Ją baigė 1932 metais, gaudamas Meno Bakaureato laipsnį.

1933 metais, Tėvai Marijonai, įvertindami Petro gabumus, jį pakvietė mokytojauti jų vedamoj Marianapolio Kolegijoje, Thompson, Conn. Dar ir šandie studentai prisimena sa-

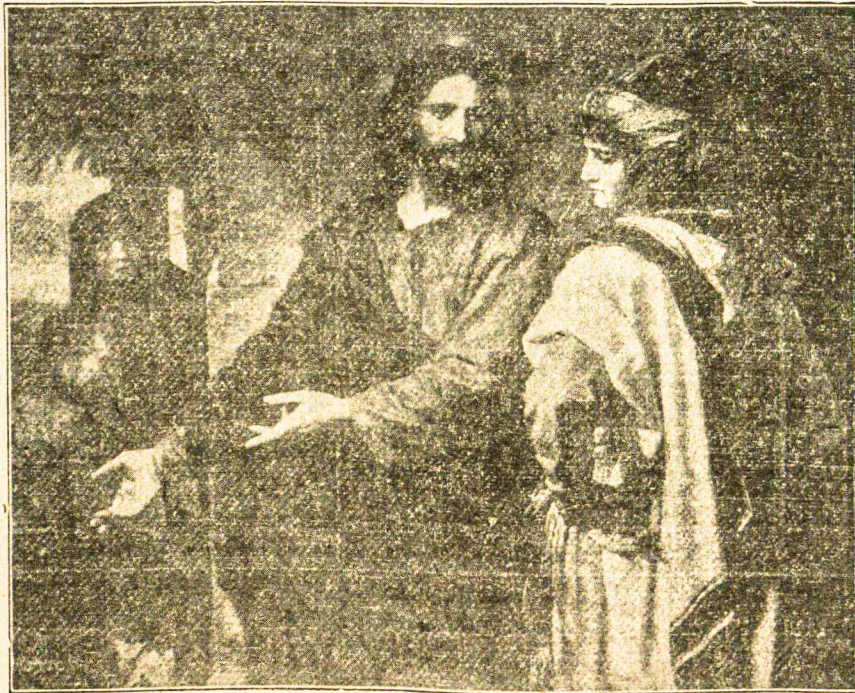
vo buvusio mokytojo įdomias bei turtingas pamokas ir malonius išpūdžius, kurių nemažai Petras ten paliko. Marianapolyje bemo-kytojaudamas, Petras persiėmė Tėvų Marijonų dvasia ir pats pasiryžo stoti jų eilėse ir išvien dirbti jų kilnius užsimotus darbus. 1934 metais Hinsdale, Ill. stoja naujokynan, 1935 m. sudeda pirmus vienuoliškus apžadus. Tų metų rudenį stoja Marijonų Seminarijon, Hinsdale, Ill. ir po keturių metų uolaus darbo, stoja į kunigų eiles.

Kunigą Petrą, jo studentavimo dienų draugai bei pažįstami jį atmena už jo malonų, gaivų būdą. Kunigui Petriui visad pasisėkdavo visur įnešti gyvo, sveikų juoko, linksmos nuotaikos. Visuose jo užsiėmimuose pa-

sireikėdavo graži tvarka, švara; taip, kad greit buvo galima įgyti juo pasitikėjimas. Gerai nusimanydamas tvarkos reikale ir turėdamas gerą estetinį skonį, Petras buvo dažnai skiriamas prie papuošimo darbų, ypač bažnytinių apeigų, iškilnių ir t.t. Galima drąsiai nuspėti, jog kunigui Petriui Dievo suteiktos ypatybės ir gabumai laiduos jam gausų pasisėkimą Kristaus vinyne.

Kunigo Petro iššventinimo proga labai džiaugiasi jo tėveliai, savo senatveje, broliai, seserys, giminės, prieteliai. Džiaugiasi Newarko lietuvių katalikų parapija, kad Tėvų Marijonų kongregacija savo kunigų narių skaičiuje susilaukusi priskaityti kito Kristaus tarno.

Ar Man Nestoti Į Vienuolyną?

I. Išganytojas kviečia

“GERASIS Mokytojau, ką aš turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?” Tokį klausimą pastatė vienas jaunikaitis šventame savo drąsume. Likimas buvo jį laimines žemiškais turtais, bet jis suprato amžinąjį gyvenimą esant daug brangesnį turtą. Jis atėjo klausti Dieviškojo Mo-

kytojo, kas jam dar reikės daryti, kad tikrai jis paveldėtų tą didelį laimėjimą, kurio taip trokšta. Jis buvo jaunas ir turtingas, įtakingas savo tėviškėje, jo gyvenimas nepeiktinas ir be dėmių.

— Laikyk įsakymus!

— Įsakymus laikau nuo pat jaunystės. Ko dar man trūksta?

Jėzus pažvelgė į jį pilnu meilės žvilgsniu.

Tokia siela brangi jo švenčiausiajai Širdžiai.

— Jei nori būti tobulas, — skambėjo Jo atsakymas, — eik, parduok ką turi, ir duok beturčiams! Paskui eik ir sek manim!

Valandėlė tylos: prigimtis ir malonė kovoja dėl viršenybės jaunuolio širdyje. Kvietimas įvyko, kelias į tobulumą nupieštas aiškiais bruožais. Tik viena auka reikalaujama iš jo, jei jis nori būti Kristaus mokiniu. Bet toji auka sunki, per sunki jam, kuris prieš valandėlę dar rodėsi esąs toks kilniaširdis. Jis svarsto, svyruoja ir eina šalin, nuliūdes ir nepatenkintas savimi. Raginimas: “Eik, sek manim!” skamba jo ausyse, bet turtų meilė laiko surištą jo širdį. Dievas buvo jį šaukęs, jis tačiau atmetė šaukimą. Kristus meilingai buvo kvietęs, o anas atsigrižė nuliūdes nuo Jo meilios grožybės.

Praėjo beveik 2000 metų. Bet tas pats Kristaus balsas nesiliauja šnibzdėjęs į ausį ne vienam jaunuoliui ar mergaitei: “Vieno tau dar trūksta — eik, sek manim!” Daugelis išgirdo balsą su dideliu džiaugsmu, ir tuoj sekė Mokytojo šaukimu. Kiti užsikimšę ausis, Kristus mojo jiems, o jie pilni baimės nusigręžė. Kiti pagaliau sustojo, klausėsi ir nustebo: “Argi man toks kvietimas?” Išganytojas praėjo o jie vis tebestovi, žiūrėdami paskui praėjusią malonę. Praėjo ji — ir kažin, ar ji dar kartą grįš?

Šiems pastariesiems ypačiai parašėme šią vienuoliško pašaukimo aiškinimą, kad jie pažintų veikiančią jų sieloje malonę, arba, kad būtų paraginti bent melstis, kad kada nors ir jie galėtų džiaugtis šia karališkąja amžinosios Meilės dovana.

II. Kaip pažinti pašaukimą?

1. KAS YRA PAŠAUKIMAS?

“Kaip pažinsiu, ar aš turiu pašaukimą ar ne?” Šis klausimas kilo jau daugeliui, kuriems atėjo į sąmonę gyvenimo prasmė. Tik gaila, kad jie dažnai bėga nuo rimto pašaukimo, sakydami: “Aš neturiu pašaukimo”, arba net meldžiasi, kad nuo jo “apsisaugotų”. Kaip mažai toks jaunuolis arba tokia mergaitė pažįsta laimę, kurią jie meta nuo savęs, priešindamiesi Dievo kvietimui; nes toks vis iš naujo kylas klausimas, toks tylus jausmas dažnai būna tikro pašaukimo ženklas.

Pašaukimas į vienuolyną yra aiškiai at-

skiriamas nuo pašaukimo į tobulą gyvenimą apskritai; nes tokiam tobulam gyvenimui yra pašaukti visi žmonės, ne tik vienuoliai. Bet pašaukimas į vienuolyną yra laisva Dievo dovana, suteikiama tiems, kuriuos jis išsirinko. “Ne jūs išrinkote mane”, — tarė Viešpats Jėzus savo mokiniams: “bet aš jus išrinkau”. Ir Evangelistas kitoje vietoje sako: “Kristus pasišaukė, kurių Jis norėjo”.

Dažnai Išganytojas išsirenka tokias sielas, kurių mes, Juo dėti, niekadoms nebūtume išrinkę. Magdalena, paskendusį nuodėmių purvyne, tapo Kristaus sužieduotinė be jokios dėmės. Matas išgirdo Kristaus balsą, beskambant auksui, kuris muitinėje buvo įsigytas ne visada švariamomis priemonėmis. Saulius “alsavo kerštu ir žudynėmis prieš Viešpaties mokinius”, kai šis jį pasišaukė. Nuodėminga praeitis pašaukimo nedaro negalimo, moko didysis šv. Tomas Akvinielis.

Berods, šita dovana yra nepaprastos vertės ir ypatingos Dievo meilės ženklas. Bet vis dėlto Viešpats neverčia ją priimti: siela yra laisva sakyti: taip, ar ne. Dieviškasis Medžiotojas artinasi prie grobio, kurį Jis išsirinko savo meilės strėloms. Nedrąsiai, lyg bijodamas daryti prievartą laisvai žmogaus valiai, šnibžda į jo ausį tylų žodelį. Jei siela nusigręžia, Jėzus atsitraukia, ir dažnai atsitinka, kad Jis antrą kartą tos sielos jau nebekviečia, nes Jis nori savanorių, o ne vergų savo tarnystėje. Bet jei Dievo balso pažadinta siela klausosi, kad ir drebanti širdis bailsi to, ko, rodos, šis balsas siekia, tuomet malonė galės laisvai veikti ir padėti kilnų laimikį po dieviškojo Medžiotojo kojų.

Siela, pirmą kartą taip susitikusi su Viešpačiu, jaučia savy — pati nežino, kaip tai atsitinka — lig šiol dar neragautos laimės troškimą. Kilnesnio, aukštesniems tikslams pašvęsto gyvenimo ilgesys užima širdį. Malda ir savęs išsižadėjimas, mintis aukotis atneša naujų, saldžių džiaugsmų. O žemiškos pramogos, kadaise tokios viliojančios, dabar, rodos, neteko savo blizgėjimo: šio pasaulio džiaugsmai bei pašnekėsiai nebetrūkia, palieka širdį tuščią be pasitenkinimo. Jų tuštybė padidina tiktai biauřejimąsi pasauliu, ir šito sunkiai apibrėžiamo “kažko” troškulys kankina sielą be paliovos.

(Bus daugiau)

Paklausimams Atsakymai

Ar Bažnyčios skyrimas tam tikrų atleidų vėlėms skaistykloje esančioms, neįrodo jog ji turi tiesioginę galią ir valdžią net ir ant numirusiųjų?

Ne. Popiežius Sikstus IV-asis, lapkričio 27 d., 1477 m., paaiškino ir nustatė, jog šios rūšies atleidai yra taikomi tik "maldavimo būdu". Tai reiškia, jog Bažnyčia neturi jokios tiesioginės valdžios ar galios ant numirusiųjų. Mirtis juos išskyrė iš regimosios Bažnyčios piliečių tarpo. Bažnyčia tegali nužemintai maldauti Dievą, jog priimtų Kristaus nuopelnus ir į juos atsižvelgęs mielaširdingai atleistų dalį to skausmo, kurį siela skaistykloje kenčia, ar net visai išlaisvintų ją iš skaistyklos.

Tačiau, Bažnyčia yra pasmerkusi kai kurių žmonių klaidą, kurie yra skelbę, jog atleidai nieko negali padėti mirusiems. Priešingai, atleidai tikrai gali pagelbėti sieloms skaistykloje kenčiančioms.

Dažnai yra sakoma, jog turime pasimelsti popiežiaus intencija jeigu norime vienus ar kitus atlaidus įgyti. Kokia yra popiežiaus intencija?

Popiežiaus intencija, kuria turime pasimelsti, kad įgytume kai kuriuos atlaidus susideda iš šešių dalių, t. y. ją sudaro šešios intencijos, būtent: 1 — Bažnyčios išaukštinimas; 2 — tikėjimo išplėtimas; 3 — herezijų (klaidingų mokslų apie tikėjimą) ir atskalų liovimasis; 4 — nusidėjėlių atsivertimas; 5 — ramybė ir taika tarp krikščioniškų valdovų ir tautų; 6 — kitos maldos už krikščionijos gerovę.

Nėra jokio reikalo aiškiai turėti mintyje šias šešias intencijas, nes pakanka turėti bendrą norą pasimelsti popiežiaus arba jeigu pasakyta Bažnyčios, tai Bažnyčios intencija, kad atlaidus įgytume. Tokiu būdu galime visai nežinoti kokia yra popiežiaus intencija ir visgi atlaidus įgyti.

Prašau paaiškinti, kurios priežastys atleidžia nuo pareigos išklausti Mišių sekma-

dienį.

Nuo pareigos išklausti Mišių sekmadieniais ir kitais šventadieniais, kuriuose Mišių išklausymas yra įsakytas, atleidžia vidutiniškai svarbi priežastis (causa mediocriter gravis) arba tokia priežastis, kuri neša žymų nepatogumą arba nuostolį ar tai dvasiniuose ar tai medžiaginiuose dalykuose. Nuostolis gali būti ne vien mums, bet ir mūsų artymui. Todėl ir artymui gresiantis žymus nuostolis sudaro pakankamą priežastį apleisti Mišias sekmadienį ir kitais šventadieniais. Tačiau, priežastis turi būti tikra, o ne vien išsvajota, be jokio pagrindo. Sekančios priežastys kaip pavyzdžiai nušvies kas ir kada yra pakankamai atleidžiamas nuo Mišių išklausymo:

1 — Atleidžiami ir pateisinami ligoniai, sveikstantieji, kurie išėję lauk vėl gali atkristi į ligą ir tie, kurie ligonius turi prižiūrėti, slaugyti.

2 — Atleidžiamos nuo Mišių išklausymo motinos ir auklės, neturinčios kam palikti prižiūrėti kūdikių, kurių negali neštis bažnyčion.

3 — Dažnai yra atleidžiami tie, kurie gyvena toli nuo bažnyčios. Nors negalima griežtai nustatyti koks tolimas pateisina Mišių apleidimą, tačiau paprastai sakoma, jog užtenka tokio tolimo, kurį pėsčiam nueiti ima valandą laiko. Tačiau, jeigu nėra reikalo pėsčiam eiti ir galima koku nors kitu būdu nuvykti, kaip tai nuvažiuoti arkliais ar automobiliu, aišku, jog toks tolimas, kurį ima valandą nueiti neatleistų nuo pareigos Mišių išklausti.

Ar leista nepakrikštytą kūdikį palaidoti katalikiškose kapinėse?

Ne, nes Bažnyčia savo įstatymais (can. 1239) draudžia nepakrikštytų asmenų kūnus su bažnytinėmis apeigomis ir pašventinton žemėn laidoti. Tačiau, visose katalikiškose kapinėse yra sklypas nešventintos žemės, kuriame laidojami visi nepakrikštytieji.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Reikšmingos Mintys

Panevėžio vyskupas K. Paltarokas, kalbėdamas Panevėžio Joniškėlio naujos geležkelio linijos atidarymo proga, patiekė keletą labai reikšmingų minčių. Tarp kitų dalykų, Vyskupas pasakė: „Kas yra žmogaus kūne arterijos, tai krašte — keliai“. Taip pat priminė, kad jei gyslos yra tvarkoje, dėl sklerozos nepasidaro šiurkščios, nelygios, tai kraujas greitai teka po visą kūną, tinkamu laiku pristato maistą visoms galūnėms, organizmas esti sveikas. Ne kitaip ir krašte. Jei keliai geri, susisiekinas esti greitas, ky-la krašte gerovė.

Vyskupas K. Paltarokas toje pačioje kalboje išreiškė ir kitą reikšmingą mintį: „Kaip gamtoje, taip ir visuomenėje randasi slėnių, kaubrių, kreivumų. Ypač kartais per didelį skirtumą pasidaro tarp miestų ir kaimų, tarp darbdavių ir darbininkų, tarp protinio ir fizinio darbo. Tiesiant geležinkelį, gamtoje visa tai išlyginama. Per gyvenimo nelygumus reiktų tiesti kelius, patvaresnius net ir už geležinkelį. **VISUOMENINIS TEISINGUMAS KRIKŠČIONIŠKOJI MEILĖ YRA TAI DU BĖGIAI, KURIAIS RIEDA TAUTOS KONSOLIDACIJOS AUTOMAT-RICA**“.

Šios vyskupo mintys tikrai yra įsidėmėtinos.

Žydų Spauda Apie Popiežių

(XX) Ženevoje išeinantis prancūzų kalba žydų laikraštis „Correspondence Juive“ Nr. 9 pirmajame puslapy spausdina straipsnį „Negalima nė vienos minutės gaišti“. Šiame straipsny nusakoma sąlygas, kuriose atsidūrė Vokietijos ir Austrijos žydai, ir dėkoja Jungtinių Amerikos Valstybių prezidentui Rooseveltui už jo parodytas paslaugas žydams. Toliau laikraštis rašo:

„Visų žydų dėkingumas ir pagarba priklauso ir antrajam didžiajam žmonių še-

fui — Popiežiui Pijui XI, kuriam žydai reikš savo pagarbą ligi tolimiausių laikų. Nacionalistai laike savo smurtiškųjų atakų, nukreiptų prieš vieną iš kilniausių istorijos asmenybių, Jį pavadino „Judenpapst“ — žydų Popiežium. Būdami prislėgti žydai moka įvertinti tą garbę, kurią jiems teikia persekiotojai, taip piktai puldami katalikiškosios Bažnyčios galvą tik už tai, kad Jis žydus užtaria“.

Kas Laimės 60 Milijonų Žmonių

Indijoje gyventojų yra 233 milijonai. Tie gyventojai yra pasidalinę į griežtus luomas. Žemiausias, paniekintasis luomas yra taip vadinamųjų neliečiamųjų luomas. Tokių ten yra 60 milijonų.

Aukštesnieji luomai tų neliečiamųjų visai nepaiso ir visai jais nesirūpina. Nesirūpina nei jų medžiagiais, nei dvasiniais reikalais.

Tų nelaimingųjų, paniekintųjų, neliečiamųjų tarpe nuo seniai veikia katalikų misijonieriai. Juos laimėti Bažnyčiai nėra didelis vargas, nes jie mielai klauso tų, kurie rodo susirūpinimo jų likimu. Jiems patinka klausyti, kad va jie laikomi lygiais žmonėmis, kaip ir kiti.

Įbet šių nelaimingųjų tarpe ėmė veikti ir mahometonų misijonieriai. Ir šie misijonieriai žada lygybę ir išganymą. Nelaimingieji ir šių klauso.

Dabar neliečiamųjų tarpe atsirado ir komunistinių agitatorių. Ir šie žada lygybę ir išganymą.

Visiems katalikams rūpi, kad šie nelaimingieji tektų R. Katalikų Bažnyčiai. Jie ir tektų, jei ten užtektinai būtų misijonierių ir lėšų. Kur, kur, o Indijoje, ištikrųjų piūtis yra didelė, tik darbininkų mažai. Tad melskime piūtis Viešpatį, kad atsiųstų daugiau darbininkų.

Abu katalikybės konkurentai Indijoje yra stiprūs. Mahometonai ten stiprūs dėl to, kad ten jau nuo seniai jie yra įsigyvenę ir įsi-stiprinę. Indijoje mahometonų yra 78 milio-

nai. Mahometonams netrūksta taipgi lėšų, o svarbiausia jiems netrūksta uolumo.

Komunistai ten nėra taip stiprūs, kaip mahometonai. Bet komunistinių agitatorių ten yra daug. Tiems agitatoriams, kaip ir mahometonams netrūksta nei lėšų nei uolumo.

Taipgi katalikų misijonierių darbuotė Indijoje turi stiprių konkurentų. Užtat jų stiprybės šaltinis yra tikrasis Dievas.

Sūnus Išventino Tėvą Į Kunigus

Strasburgo vyskupas Ortelo išventino savo tėvą į kunigus. Vyskupo tėvas yra su laukęs 65 metų amžiaus.

Prieš penkis metus minėto vyskupo tėvas liko našlys. Tada jis įstojo į seminariją ir ją baigęs gavė šventinimus iš savo sūnaus rankų.

Be vyskupo naujasis kunigas turi dar 10 vaikų.

Ką Nuveikė Viena Organizacija

Amerikos Catholic Unity League per 21 metų savo darbuotės laimėjo Bažnyčiai 2,000 atsivertėlių. Lyga užsiima apaštalavimu ir spaudos platinimu. Klausinėjantiems apie katalikų tikybą knygėles ir pompletus siunčia dykai. Ji yra išdalinusi 1,400,000 knygų ir knygėlių.

Žydų Atsivertimas

Bratislavoj, Slovakijos sostinėj, 1500 žydų kreipėsi į Katalikų Bažnyčios dvasišką vyriausybę, prašydami surengti jiems pamokas katalikų tikyboj. Jie palinkę apsikrikštyti. Tokios pamokos minėtiems žydams tapo surengtos.

Pagyrė Popiežių Ir Rooseveltą

Ed. Herriot, Prancūzijos parlamento prezidentas, savo kalboj parlamente pasidžiaugė popiežiaus ir prez. Roosevelto nusistatymu. Sakė, kad kaip popiežius, taip ir Amerikos prezidentas yra "tarptautinės anarkijos" priešai.

Vokietijos Tremtiniai

Apskaičiuojama, kad Vokietijos tremtinių yra apie 700,000. Iš jų apie 200,000 yra katalikai. Jų tarpe yra vyrų, moterų ir vaikų. Anglijos, Amerikos ir kitų kraštų katalikai daro pastangas, kad tuos katalikus

tremtinius aprūpinus, nes ypač vaikams yra pavojaus patekti į nekatalikiškas rankas.

Misijonieriai Gydytojai

Dubline Airijos sostinėj įkurtas novicijatas, kuriame bus ruošiami misijonieriai — gydytojai. Novicijatą įkūrė viena turtinga šeimyna.

Misijonieriams priseina veikti tarp laukinių tautų, kur nėra jokių gydytojų. Todėl ten misijonieriai — gydytojai labai tinka.

Žydai Veteranai Prieš Komunizmą

New Yorke įvyko Amerikos žydų karo veteranų suvažiavimas. Deleгатų buvo 600.

Suvažiavime vienu balsu priimta rezolucijos, pasmerkiančios komunizmą, fašizmą ir nacizmą. Taipgi priėmė rezoluciją, kurioj remia demokratiją.

Statys Naują Bažnyčią

Miami, Fla. — Šiame mieste ketinama statyti naują bažnyčią, kuriai reikėsia sukelti \$250,000. Tai būtų ketvirta šiame mieste katalikų bažnyčia. Šis miestas auga ir yra populerus turistams. Iš šiaurinių kraštų čia daugelis atvažiuoja žiemą praleisti.

Klaipėdos Krašto Nuotaika

Iš Klaipėdos šventėms grįžę darbininkai pasakoja apie Klaipėdos rinkimus ir lietuvių nuotaiką.

Darbininkai susirūpinę, kad gali netekti Klaipėdoje darbo, nes daugelis lietuviškų įmonių, kuriose jie dirba, dėl vokiečių spaudimo keliasi į D. Lietuvą. Pav., viena siuvykla išsikelia į Kretingą, didelė batų dirbtuvė — į Telšius ar Plungę. Lietuvių įmonės Klaipėdoje išsilaikyti negali dėl to, kad vokiškosios krautuvės nepriima jų dirbinių, o prie įmonių durų sustoję vokiečiai užgaulioja pirkėjus.

— Kalėdų metu Lietuvos žydų rabinai turėjo suvažiavimą. Dalyvavo apie 500 rabinų. Nutarė griežtai kovoti prieš tuos žydus, kurie neužlaiko šabas.

VVS Likviduojama

Lietuvoje Vilniaus Vadavimo Sąjungos likvidavimas užsitęs iki birželio mėnesio. Jos turtas pereis Šaulių Sąjungai, o jos fondas — Ginklų Fondui.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Uždaryti Katalikų Akcijos Skyriai

Buvo rašyta, kad Švenčionių ir Vilniaus-Trakų apskričių storastų sprendimais uždaryti dar nepradėję veikti Katalikų Akcijos Jaunimo Sąjungos lietuvių mergaičių skyriai Švenčionyse, Melagėnuose, Daugėlišky ir Valkininke. Dabar tenka sužinoti, kad šiomis dienomis tose pačiose vietose uždaryti tos pačios akcijos ir lietuvių vyrų jaunimo skyriai.

Be to, Švenčionių ir Vilniaus - Trakų apskrities storastų sprendimais uždaryti įsteigtieji Katalikų Akcijos Jaunimo Sąjungos lietuvių jaunimo vyrų ir mergaičių skyriai Vasiūnuose, Tverėčiuje, Adutišky ir Gervėčiuose.

Buvusį prie Vilniaus Arkivyskupijos Katalikų Akcijos Instituto lietuviško referato vedėją kun. K. Pukėną arkivyskupui atleidus, dabar tas referatas yra likviduojamas ir tuo pačiu viename laikraštyje skelbtos žinios, kad esąs referentu paskirtas kitas lietuvis kunigas, neatitinka tikrenybę.

Kun. Dr. A. Viskantas Lankėsi Varšuvoje

I Varšuvą buvo nuvažiavęs kun. dr. A. Viskantas, kuris, kaip buvęs uždarytosios Lietuvių Mokslo Draugijos pirmininkas, lankėsi šios draugijos reikalais Vidaus Reikalų Ministerijoje ir Vyriausiojo Administracinio Tribunolo Įstaigoje. Tačiau nei vienur, nei kitur jįsai nieko teigiamo nesužinojo.

Ryžtingas Pavasarininkų Sąlėkis

Panevėžys. — Gruod. 27-28 d. Panevėžy įvyko L. K. J. "Pavasario" Fed. Panevėžio regijono jubiliejinė konferencija, kuri pradėta gruod. 27 d. atskirais mergaičių ir vyrų posėdžiais. Panevėžio "Dainos" draugija atstovams suvaidino "Čigonė Ažą". Tolinųjų kuopų atstovai džiaugiasi matę menišką vaidinimą.

Antrąją konferencijos dieną atstovai pradėjo Vysk. K. Paltaroko mišiomis ir tėvišku pamokslu. 9 val. Šaulių teatro salėje plenumo posėdis. Pilnutėlė salė, sėdimųjų vietų nebeužtenka. Posėdį pradeda reg. pirm. kun. Alf. Sušinskas, pareiškdamas darbo protestą

prieš tuos, kuriems pav-ją yra pašaipos objektu. Ganytojas sveikindamas pažymėjo pasaulininko darbininko svarbą visuomeniniame darbe, kvietė aukomis prisidėti prie būsimosios klierikų seminarijos statybos.

Ryžtui ir darbui susitelkė teatro salė prof. J. Eretui paskaitą pradėjus. Prelegentui paminėjus Vilnių, 700 organiškai su juo suaugusių širdžių ryžtas griausmingu "valio" pasireiškia. Gyvai svarstytas pav-ky radijo pusvalandžio reikalas, ir priimta tuo reikalu rezoliucija kreiptis su prašymais. Konferencijoj dalyvavo 640.

Gražus Pavyzdys

Šeduva. — Kun. Stonio ir kt. inteligentų iniciatyva buvo parengta miesto vaikams egulutė. Dovanėlių užteko keliems šimtams vaikų.

Tveriečiai Išsijudina

Tverai. — Iki šiol čia gyveno trys seneliai kunigai, kurie nepajėgė kat. akcijos darbų tinkamai atlikti. Dabar atkeltas jaunas ir energingas klebonas Gaidelionis iš Adakavo. Norima atgaivinti chorą, sutvarkyti "Moterų" ir kt. draugijas ir t.t.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Naujosios Anglijos Lietuvių Katalikų Seimelis

Šiomet, kaip ir kitais metais, Naujosios Anglijos lietuvių katalikų seimelis įvyks vasario 22 d. (Jurgio Washingtono dienoj). Vieta nuskirta Worcester, Mass. šv. Kazimiero parap., 41 Providence St., kur klebonauja kun. Augustinas Petraitis.

Seimelis prasidės 9 val. ryto iškilmingomis šv. Mišiomis ir pamokslu.

Sesijos prasidės 10:30 val. ryto.

Adv. B. Sykes skaitys referatą temoj "Religija ir Politika", mok. L. Šukiūtė — "Lietuvės Katalikės Moters Veikla", stud. A. Skirius — "Ar įmanoma lietuviybė be lietuvių kalbos?", kun. K. Urbonavičius — "Prof. Dovydaitis", "Spauda, 'Darbininko' reikalai", A. F. Kneizys — "Vilnius ir V. S."

Parapijos Choras Rengiasi Prie Koncerto

Rochester, N. Y. — Šios lietuvių kolonijos parapijos choras šiuo sykiu labai užimtas. Rengiasi prie koncerto, kurs įvyks vasario 19 d. Tai bus kartu ir Lietuvos nepriklausomybės paminėjimas. Klebonas kun. J. Bakšys sausio 8 d. per pamokslą aiškino apie tą koncertą. Ragino jaunimą dėtis prie choro, uoliai lankyti pamokas, kad ko tinkamiausia pasirodyti koncerto laiku.

Gerai Gyvuojanti Kolonija

Bridgeport, Conn. — Ši lietuvių kolonija yra viena gražiausių visoje Amerikoje.

Pats miestas čia gražus ir stovi geroje vietoje. Lietuviai užėmė vieną iš geriausių miesto vietų. Lietuvių bažnyčia randasi ant puikios Park ave., netoli banguojančios jūros. Bažnyčia gražiai išrodo iš lauko ir iš vidaus.

Čia klebonauja kun. J. V. Kazlauskas, o vikarauja kun. V. Ražaitis. Abu dvasios vadai gražiai sugyvena su parapijonais ir todėl visi parapijos reikalai tvarkingai eina. Kaip senieji taip ir jaunieji labai prisirišę prie savo parapijos ir dvasios vadų. Jaunieji parapijos pastogėį turi vietos susirinkimams,

žaidimams, koncertams. Nuolatai čia gyvumas ir veikimas.

Yra čia įvairių organizacijų. Gyvuoja Lietuvių Dukterų dr.-ja, Šv. Kazimiero dr.-ja. Šv. Jurgio dr.-ja, LDS kuopa, Šv. Jono dr.-ja, Šv. Vardo dr.-ja, du chorai.

Neseniai čia atvyko naujas vargonininkas A. Stanišauskas. Jis ėmėsi stiprinti parapijos chorą. Abu dvasios vadai ragina jaunimą dėtis prie parapijos choro.

Tolimas svečias "Draugo" koncerte

Į dienraščio "Draugo" jubiliejinį koncertą, kuris įvyko sausio 22 d., buvo atvykęs *gerb. kun. Juozapas Valantiejus*, Šv. Juozapo parap. klebonas, Waterbury, Conn. Gerb. svečias, dalyvavo ir kunigų šventinimo iškil-Svečias aplankė "Draugo" redakciją ir spaustuve

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

MISIJONIERIAMS Į PIET. AMERIKA

Išleistuvių Vakarienė

Sekmadienyje, Vasario - February 5 d., 1939

ŠVENTO JURGIO PARAPIJOS SALĖJE

Kampas 33-čios gatvės ir Litanica Avenue

Pradžia 6 valandą vakare.

Ižanga \$1.00

PELNAS MISIJOMS

ALp 2272

Marijonų Įstaigų Rėmėjų XII-tasis Seimas

Tėvų Marijonų Įstaigų Rėmėjų XII-tasis seimas įvyks vasario 5 d., 1939 m. Šv. Jurgio parapijos svetainėje, kampas 33-čios gatvės ir Lituania Avenue. Seimas prasidės 11 valandą šventomis Mišiomis ir atatinkamu pamokslu Šv. Jurgio bažnyčioje. Po pamaldų bus pagaminti gerb. atstovams bei atstovėms pietūs parapijos svetainėje. Posėdžiai prasidės lygiai 2 valandą po pietų.

Svarbieji Marijonų atliekamieji lietuviams darbai yra misijų skelbimas, katalikiškų laikraščių leidimas ir jaunuolių mokslinimas.

Tuos visus darbus gali labai sėkmingai paremti Marijonų Bendradarbiai, ir tais klausymais bus patiekti seimininkams referatai.

Pietų Amerikos Misijų reikalų referuos J. M. Prelatas Mykolas L. Krušas, kuris to krašto lietuvius lankė ir susipažino su jų gyvenimu. Jis labai daug prisidėjo prie Tėvų Marijonų greito išvykimo į Argentiną darbuotis tenykščių lietuvių tarpe.

Lietuvių Katalikiškojo Dienraščio reikalų referuos dr. Antanas Rakauskas, kuris seniau yra redagavęs "Draugą". Jis ir dabar yra pastovus to laikraščio bendradarbis.

Jaunuolių mokslinimo reikalų ir jų ruošimo į kunigus misijonierius referuos Marijonų Seminarijos vadovybės atstovybė, kuri šiuo klausimu, be abejo, yra kompetetingiausia išsitari.

Šie gyvieji klausimai bus diskutuojami seime tikslu, kad Marijonų Bendradarbiai arčiau susipažintų su jų įstaigomis — Kolegija ir Seminarija, Katalikiškąja spauda ir Misijomis.

Nuoširdžiai yra kviečiami ne vien Draugijų atstovai, bet ir visi Tėvų Marijonų Bendradarbiai, Rėmėjai ir jų laikraščių skaitytojai, prisidėti prie svarbiųjų darbų savo kilniais sumanymais ir auka. Už prisiūstas aukas dėl klierikų auklėjimo į kunigus ar misijoms, būsime nuoširdžiai dėkingi.

Marijonų Rėmėjų Centras,

2334 So. Oakley Avenue,

Chicago, Illinois.